



Sygn. akt IV KK 311/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 sierpnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący)

SSN Jacek Błaszczyk

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

Protokolant Małgorzata Gierczak

w sprawie **T. P.**

oskarżonego z art. 98 ust. 1 i 2 i art. 97 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia przy zast. art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 4 sierpnia 2021r.

na posiedzeniu w trybie art. 535§5 k.p.k.

kasacji wniesionej – na korzyść – przez Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 29 listopada 2019r., sygn. akt VI Ka (...),

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w G. z dnia 13 marca 2019r., sygn. akt III K (...)

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w G.

UZASADNIENIE

T. P. został oskarżony o to, że:

- w okresie od dnia 25 sierpnia 2015r. do dnia 1 lutego 2016r. w G., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu

osiągnięcia korzyści majątkowej, prowadził działalność gospodarczą w zakresie „sprzedaży żywności na odległość” - sprzedaży wysyłkowej za pośrednictwem sieci Internet, oferując do sprzedaży, a następnie wprowadzając do obrotu zafalszowane środki spożywcze w postaci suplementów diety firmy O. Sp. z o.o., bez uprzedniego złożenia wniosku o wpis do rejestru zakładów, prowadzonego przez Państwową Inspekcję Sanitarną, przy czym z przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodów,

tj. o czyn z art. 98 ust. 1 i 2 i art. 97 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia przy zast. art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Wyrokiem z dnia 13 marca 2019r., sygn. akt III K (...), Sąd Rejonowy w G. uznał oskarżonego za winnego czynu, który po modyfikacji opisu zakwalifikował z art. 97 ust. 1 i art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia w zw. z art. 11§3 k.k. i za to wymierzył mu karę 50 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 40 zł.

Orzeczenie zaskarżył obrońca oskarżonego.

Sąd Okręgowy w G. wyrokiem z dnia 29 listopada 2019r., sygn. akt VI Ka (...) zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 66§1 k.k. i art. 67§1 k.k. warunkowo umorzył postępowanie karne wobec oskarżonego T. P. o występki z art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 25 października 2006r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia, polegający na tym, iż oskarżony w okresie od dnia 25 sierpnia 2015r. do dnia 3 listopada 2015r. w G. prowadził działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży żywności „na odległość” w formie sprzedaży wysyłkowej przez Internet bez uprzedniego złożenia wniosku o wpis do rejestru zakładów.

Kasację od powyższego orzeczenia, na korzyść obwinionego, złożył Prokurator Generalny.

Skarżący sformułował zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 67§1 k.k. oraz prawa procesowego, a mianowicie art. 413§1 pkt 5 k.p.k., polegającego na zaniechaniu określenia czasu obowiązywania orzeczonego wobec T. P. środka probacyjnego w postaci warunkowego umorzenia postępowania karnego.

Podnosząc powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w G. w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego, w zakresie w jakim wskazuje na naruszenie prawa materialnego, jest oczywiście zasadna w stopniu wymaganym przez art. 535§5 k.p.k., co umożliwiło jej rozpoznanie na posiedzeniu.

Bezsprzecznie zaskarżone rozstrzygnięcie wydane zostało z rażącą obrazą art. 67§1 k.k. i jest ono sprzeczne z istotą zastosowanej instytucji, nie określa bowiem „warunków” na jakich umorzono postępowanie. Zgodnie zaś z dyspozycją wskazanego przepisu warunkowe umorzenie musi nastąpić ze wskazaniem okresu próby, której poddaje się oskarżonego.

Niewątpliwie w przedmiotowej sprawie doszło zatem do uchybienia wskazywanym przez skarżącego przepisom, a ich naruszenie było rażące i miało wpływ na treść zapadłego orzeczenia.

Nie jest natomiast już tak oczywiste wskazane w kasacji naruszenie prawa procesowego z art. 413§1 pkt 5 k.p.k. ponieważ zaskarżony wyrok zawiera rozstrzygnięcie sądu. Rzecz zaś w tym, że poprzez wadliwe sformułowanie tego rozstrzygnięcia jest ono w tym stopniu ułomne, iż w praktyce niewykonalne.

Ze wskazanych przyczyn konieczne stało się uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznawaniu sprawy Sąd Okręgowy winien prawidłowo zastosować instytucję unormowaną w art. 66 i 67 k.k.